

ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

F

Ἐν Μονάχῳ, τῆν 19 Ἰουνίου 1870.

Καλοκαίριος χειμῶν.—Ἡ πρώτη Μαΐου καὶ ἡ σύνοδος τῶν μαγισσῶν.—Ὁ τράγος τοῦ αὐλικοῦ ζυθοποιείου.—Ἐκθέσεις ἀνθῶν.—Σχολεῖων ἑορταί.—Ἡ πεντηκονταετηρίς τῶν γάμων τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας.—Θαλία σπουδαστῶν.

Τὴν ὥραν, καθ' ἣν γράφω ὑμῖν τὴν παροῦσαν βροχὴ ῥαγδαία μαστίζει τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων μου, καὶ ἀγρία μυκάται ἐξω ἢ καταιγίς. Καὶ ὅμως ὁ Ἰούνιος βαίνει πρὸς τὸ τέμα του, αἱ καστανεαὶ καὶ αἱ φιλούραι τοῦ ἀγγλικοῦ κήπου ἔχουσι πυκνά φυλλώματα, καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰσαρ κομοῦσι πολυανθεῖς πασχαλεαὶ καὶ νυμφαταί, πρὸ πολλοῦ δὲ ἤλθον αἱ χελιδόνες, αἵτινες βεβαίως οὐδαμῶς ἀνέμενον τηλικαύτην τῶν ἐλπίδων των διάψευσιν. Ἄν δὲ τοσοῦτ' ἄνδρ' ἐπῆλθεν ὁ Ἰούνιος, ὅποῖος ἦν ὁ μὴν τῶν ἀνθῶν, ὁ ποιητικὸς Μάιος; Αἱ ἐφημερίδες ἀνέφερον ὅτι ὄρη πάγων, ἐξωθηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐκ τοῦ βορείου πόλου πρὸς τὰς γερμανικὰς ἀκτὰς, ἐπήνεγκον τὴν ἀσυνήθη ταύτην χερμασίαν. Ὅπως ἂν ἦ, πόσον ἀληθὴς καὶ εὐλόγος φαίνεται ἡ δοξασία τῶν γερμανῶν τοῦ μεσαιῶνος, οἵτινες ἐπίστευον ὅτι ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου ἦν ἡμέρα ὠρισμένη οὐχὶ διὰ τὰ δρέψωσιν ἄνθη οἱ ἐρωτόληπτοι, ἀλλὰ διὰ τὰς μαγίσσας καὶ τοὺς μάγους, οἵτινες, συνερχόμενοι τὴν νύκτα εἰς κορυφὰς ὄρεων, συνεκρότουσαν τὰς καταχθονίους αὐτῶν συνόδους, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σατανᾶ! Καὶ πῶς νὰ μὴ ἀποδώσωσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ διαβόλου ταῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ χρηρηγομένην ἐξουσίαν τοῦ ἐπιφέρειν χάλαζαν καὶ δυσκοασίας ἀέρων, βλέποντες ἴσως, ὡς εἶδομεν πολλάκις ἐφέτος τὸν Μάιον οἱ ἐν Μονάχῳ, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συλλήβδην πάσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἐκτὸς τοῦ ἔαρος; Τὸν χειμῶνα διεδέχετο φθινόπωρον καὶ τοῦτο πάλιν θέρος· τὴν πρωίαν χιῶν ἐκάλυπτε τὰς ὁδοὺς, μετὰ μεσημβρίαν δὲ καύσων ἀφόρητος, ἐπῆρχετο πρὸς δικαιολογίαν ἴσως τῆς ἐπικλήσεως τῶν Νέων Ἀθηῶν, ἣν φέρει ὑπερηφάνως τὸ Μόναχον, καὶ ἦν οὐδαμῶς δικαιολογοῦσι τὰ ψυχρὰ καὶ ἀμοιρα χάριτος καὶ πρωτοτυπίας οἰκοδομήματα αὐτοῦ.

*

*

Καὶ ὅμως ἐωρτάσθη καὶ ἐνταῦθα ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου καὶ ἐωρτάσθη, ὡς πᾶσαι ἐν Μονάχῳ αἱ ἑορταὶ διὰ σπονδῶν ζύθου. Τὸ Ζυθοποιεῖον τῆς αὐλῆς, τὸ πασίγνωστον καὶ δημοτικώτατον Hofbräuhaus, ἦν πληρὸς ἑκατοστύων θαμῶνων, κοσμούμενον δὲ διὰ χλοερῶν κλάδων, ἐλατῶν καὶ πίτυων, ἐφαίνετο ὡσεὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἐκ τῆς χιόνος ἐντυπώσεις καὶ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι ἤλθεν ὁ μὴν τῶν ἀνθῶν. Τὸ Αὐλικὸν ζυθοποιεῖον, ἰδιοκτησία νομίζω τοῦ βασι-

λέως τῆς Βαυαρίας, καὶ τὸ προσοδοφορώτατον τῶν κτημάτων τοῦ στέμματος—διότι ἀποφέρει ἐτησίως εἰσόδημα καθαρὸν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων περίπου δραχμῶν—εἶναι οἰκοδομημὰ παλαιότατον, ἀριθμοῦν αἰῶνων ὄλων βίον, καὶ σχεδὸν συνομήλικον αὐτῆς τῆς πόλεως. Ὑπὸ τοὺς χαμηλοὺς τῆς αἰθούσης αὐτοῦ θόλους, κάθηνται παρὰ ξυλίνας σκοληκοβρότους τραπέζας ζυθοβαρεῖς συμπόται, ἔχοντες πρὸ αὐτῶν λαγίνους ζύθου, ἐν ᾧ οἱ πόδες των πλέουσιν ἐν τῷ βορβόρῳ. Βλέπων τὰς μορφὰς τῶν κραιπαλούντων θαμῶνων, ἀμυδρῶς αἰαγραφομένης ἐν μέσῳ πυκνῶν νεφῶν καπνοῦ, νομίζεις ὅτι παρίστασαι ἐν τελετῇ τινι διονυσιακῶν ὄργίων, ἣν ἐκ τῶν τάφων ἐξεληθὲντα ἑορτάζουσι φάσματα σιληνῶν καὶ μαινάδων. Ἐξω, ἐν τῇ αὐλῇ, τὸ θέαμα εἶναι κάπως φαειρότερον· οἱ συμπόται ἴστανται ὄρθιοι κρατοῦντες ἀνά χεῖρας τὰς λαγίνους, καὶ φαίνονται ὡσεὶ σπεύδοντες νὰ γευθῶσι τοῦ θαυμαστοῦ ποτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰπέλθωσι τὴν ταχίστην ἐκ τοῦ πανδαιμονίου ἐκείνου. Ἐν τινι αὐτοσχεδίῳ σκιαδὶ τρεῖς ἢ τέσσαρες μουσικοὶ παιανίζουσι βακχικὰ ἄσματα, ἅτινα ἐν χορῷ συνοδεύουσιν οἱ παριστάμενοι. Διότι ἡ τελετὴ εἶναι ἐξαιρετικὴ, καὶ κατὰ τὰς πρώτας δεκαπέντε τοῦ Μαΐου ἡμέρας κινᾶται ἐν τῷ Αὐλικῷ ζυθοποιεῖῳ ὁ κατ' ἐξοχὴν ζύθος, τράγος (Bock) τοῦπίκην.—Οἱ φιλόλογοι ἐρίζουσι περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀνομασίας ταύτης, οἱ πλείστοι δὲ συμφωνοῦσιν ὅτι παρεσθάρη κατ' ἀστείαν παρανόησιν ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως Einbeck, ἐνθὰ τὸ πρῶτον κατεσκευάσθη. Ἄλλ' ὅμως ἡ τοῦ λαοῦ ἐτυμολογία ἴσως στηρίζεται ἐπὶ λόγων ἰσχυροτέρων, ἀναμνησκούσα τοὺς τράγους καὶ τὰ τραγικὰ θεάματα τῶν διονυσιακῶν ἑορτῶν. Ὅπωςδὴποτε τὸ ἐνδιαφέρον ἐν τῷ ζύθῳ ταύτῳ δὲν εἶναι ἡ παραγωγὴ τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἡ ποιότης αὐτοῦ, καὶ ὁμολογουμένως τὸ Αὐλικὸν ζυθοποιεῖον ἐτήρησεν αὐτὴν ὡς ἦν τὸ πάλαι, ὡς ἐπίσης ἐτήρησεν ἀμετάβλητον τὸ μεσαιωνικὸν κατὰστημα ἐν τῇ παλαιᾷ αὐτοῦ μορφῇ καὶ τῇ προαιωνίᾳ ῥυπαρότητι. Ὑποθέτω δὲ ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν τακτικῶν θαμῶνων θὰ φρίττωσι καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ βελτιώσεως τῶν καθεστώτων, δι' ἧς ἀντὶ τοῦ συφορβεῖου, ἐν ᾧ ῥοφᾶται ἐξαίσιος ζύθος, θὰ ἔχωσι πολυτελέστατα ἐσκευασμένον κατὰστημα, ἐν ᾧ ὑπὸ βελλαδοφόρων καὶ καθαρῶν θεραπόντων θὰ προσφέρηται ἐντὸς κομψῶν ποτηρίων νόθον καὶ ἄνοστον ποτάν.

*

Ἄλλ' αἱ τελεταὶ αἱ γινόμεναι ἐπὶ τῇ ἐπανόρθῳ τῆς καλῆς τοῦ ἔτους ὥρας δὲν περιορίζονται εἰς τὴν τραγοποιίαν ἐκείνην, θὰ ἤμεθα δὲ λίαν ἄδικοι, εἰ μὴ ἐποιούμεθα μνειάν καὶ ἄλλων εὐγενεστέρων καὶ μᾶλλον ἐμπρεπόντων εἰς ἔθνος μέγα καὶ πεφωτισμένον. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀνθῶν καὶ αἱ τῶν σχολείων ἑορταὶ κατέχουσι τὴν πρῶ-

την τάξιν. Ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀνθέων, πρὸ τῆς ἀμυθῆτου αὐτῶν πληθῆος ἀδύνατον νὰ μὴ θαυμάσῃ τις τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν κηπουρῶν, οἵτινες μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας κατορθοῦσι νὰ παλαιώσι κατὰ τοῦ ἀχαρίστου αὐτῶν κλίματος. Ὁ δ' εὐτυχίας νὰ συμμετάσχη σχολικῆς τινος ἑορτῆς τοῦ Μαΐου καὶ νὰ συνοδύσῃ τοὺς εὐθύμους οὐλίλους τῶν παιδῶν ἐν ταῖς ἀνά τοὺς ἀγρούς καὶ τοῖς χωρίοις ἐκδρομαῖς αὐτῶν, νάκοσῃ τὰς ἀφελεῖς ἐντυπώσεις καὶ τοὺς περιέργους διαλόγους αὐτῶν, παύει ἀπορῶν ἐπὶ τῇ ἐπιστημονικῇ τῆς Γερμανίας προόδῳ καὶ κατανοεῖ τὴν τεραστίαν ἐπενέργειαν, ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καθόλου μορφώσεως τοῦ ἔθνους ἐκπαιδεύσεις ἀγαθῆ καὶ εὐμέθοδος. Ἐν ἐκπαιδεύσει, σκοπούσῃ πρωτίτως τὴν μετάδοσιν εἰς τὸν μαθητὴν ὅσω τὸ δυνατόν πλείονων θετικῶν γνώσεων, σπουδαιότατον θεωρεῖται ἡ στενωτέρα σαφήνεια καὶ γνωριμία αὐτοῦ μετὰ τῆς φύσεως, ἣν λίαν ἀτελῶς τὰ παῖδια προπάντων τῶν πόλεων γνωρίζουσιν. Ἐν ᾧ δὲ συγχρόνως ὁ καθαρὸς ἀὴρ καὶ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ παίγνια ζωογονοῦσι τὸ πνεῦμα, ὁ διδάσκαλος ἐπιλαμβάνεται πάσης εὐκαιρίας ἵνα ἐξασκήσῃ τὸ πνεῦμα αὐτῶν δι' ἐρωτήσεων καταλλήλων καὶ εὐαρέστου συνδιαλέξεως. Ἐπέγει δ' ὁ διδάσκαλος παρὰ τοῖς παιδίοις τόπον πατρὸς ἅμα καὶ φίλου, ἀπολαύων ἐπίσης παρ' αὐτῶν εἰς ἀντάλλαγμα ἀγάπης ἐγκαρδίου καὶ ἀνεπιβλήτου σεβασμοῦ.

Ἀπὸ τῶν ἑορτῶν τοῦ Μαΐου ἔλθωμεν εἰς τὰς τοῦ Ἰουνίου, τοῦ πλουσιωτάτου εἰς τελετὰς θρησκευτικὰς καὶ λιτανεῖας. Εἰς ταύτας προσετέθη ἑφέτος καὶ ἑορτὴ πολιτικῆ, σπανία καὶ ἔκτακτος, ἡ μᾶλλον ἑορτὴ οἰκογενειακῆ, ἧς κατὰ μέγα μέρος συμμετέσχε τὸ ἔθνος. Τὴν 11 Ἰουνίου συνεπληροῦτο πεντηκονταετηρίς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γάμων τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Γερμανίας. Ἐπανηγυρίσθησαν δέ, ὡς συνειθίζεται πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, οἱ χρυσοὶ καλούμενοι γάμοι, τὴν δὲ πανηγυρίαν ταύτην, ἣν ὀλίγιστα ζεύγη συζύγων ἠτύχησαν νὰ τελέσωσιν, ἀπεφάσιον σύμπασαι αἱ πόλεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους νὰ λαμπρύνωσι διὰ τῆς συμμετοχῆς των.

Εἶπομεν ὅτι μέρος τοῦ ἔθνους ἐπανηγύρισε τὴν ἑορτὴν ταύτην, καὶ ἀναμφιβόλως ὁ λαὸς δὲν ἔχη ἀφορμὰς νὰ ἦ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς παρουσίας καταστάσεως τοῦ τόπου. Ἄν οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἐζήτουν ἄρτον καὶ θεάματα, ὁ γερμανικὸς λαὸς ζητεῖ ἄρτον μόνον, ἡ δὲ πολιτικὴ τοῦ Βίσμαρκ ἀντὶ τούτου παρέχει αὐτῷ ἑορτὰς πενιχρὰς καὶ νέους φόρους. Μετὰ τὴν καθυσίαν νίκην τοῦ 1871 ἡ Γερμανία φαίνεται καμπτωμένη ὑπὸ τὸ βάρος τῆς σιδηρᾶς πανοπλίας, ἣν εἶναι ἠναγκασμένη νὰ φέρῃ, τάχιον

δ' ἡ βράδιον, ἐξηντλημένη καὶ ἀποκαμουσα θάποδῶσῃ ἄνευ πάλης εἰς τὴν ἰσχυράν καὶ ἀμαίαν αὐτῆς γείτονα, ὅσα διὰ βαρειῶν θυσιῶν κατέκτησεν. Ὁ εἰςρεύσας χρυσὸς τῶν δισεκατομμυρίων, ἀναλωθεὶς οὐχὶ εἰς ἐπίρρωσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ἀλλ' εἰς πυρίτιδα καὶ πυροβόλα, ἐπήνεγκε πενίαν ἀφόρητον, ἡ δὲ γερμανικὴ βιομηχανία καιρίως προσβληθεῖσα καὶ ὁσημέραι φθίνουσα, ὑπέστη σπουδαίαν ἤτταν ἐν Φιλαδελφίᾳ καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ παρισινῇ ἐκθέσει.

Οἱ τελευταῖοι μῆνες ἱκανὰ παρέσχον ἡμῖν θεάματα ἡγεμονικῶν οἰκογενειακῶν ἑορτῶν. Ἐν ᾧ ἐν Ἀμστελοδάμῳ ἐτελοῦντο μεγαλοπρεπέστατα οἱ γάμοι τοῦ βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας, ἐν Βιέννῃ συγχρόνως σχεδὸν ἐπανηγυρίζοντο μετὰ πρωτοφανοῦς πομπῆς οἱ ἀργυροὶ γάμοι, ἧτοι ἡ πεντεκαιικοσαετηρίς τῶν γάμων τοῦ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Ἐν Βερολίῳ δὲν ἀνεπτύχθη τοσαύτη λαμπρότης· ὄντως δὲ βασιλικῶς φερόμενος ὁ γηραιὸς αὐτοκράτωρ ἀντὶ νάναλῶσῃ εἰς τοιαύτας ματαίας ἐπιδείξεις, ὤρσεν ἱκανὸν ποσὸν ὑπὲρ ἰδρύσεως εὐεργετικῶν καταστημάτων. Ἡ ἑορτὴ περιωρίσθη κυρίως εἰπεῖν μόνον εἰς ἐκκλησιαστικὰς δοξολογίας, εἰς παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν, εἰς φωτοχυσίας καὶ εἰς φορτία συγχαρητηρίων.

Τὸ Μόναχον ἐώρτασεν ἐπίσης, ὡς αἱ ἄλλαι γερμανικαὶ πόλεις τὴν ἡμέραν ταύτην. Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐβλήθη δοξολογία, αἱ δ' ὁδοὶ πᾶσαι ἦσαν σημαυστόλιστοι. Κυρίως ὅμως ἡ ἑορτὴ ἐγένετο τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ Ζυθοποιεῖῳ τοῦ Σωτήρος, ἔνθα οἱ συρρέυσαντες τρις χίλιοι περίπου πάσης τάξεως ἀκόμιον τοῦ Μονάρχου, ἀντὶ τοῦ ἐξαντληθέντος σωτήρος περιωρίσθησαν νὰ πῖωσι ζῦθον κοινὸν εἰς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ σπουδασταὶ τοῦ ἐνταῦθα Πανεπιστημίου δὲν ὑπέτρησαν τῶν ἄλλων. Διοργανώσαντες θαλίαν (Commerz), διεσκεύασαν καταλλήλως εὐρυτάτην αἴθουσαν ἐνός τῶν ἐνταῦθα ξενοδοχείων. Τῆς θαλίας μετέσχον μόνον οἱ σπουδασταὶ τῶν σωματείων καὶ οἱ ἀγαγεῖς, ὡς ἀποκαλοῦνται οἱ μὴ εἰς τοιαῦτα ἀνήκοντες, ἀλλ' ἀπεκλείσθησαν πάντα τὰ μέλη φοιτητικῶν συνδέσμων, διότι ταῦτα τῆς περιφρονησεως καὶ τοῦ οἴκτου μόνον εἰσὶν ἄξια παντὸς σεβομένου ἑαυτῶν φοιτητοῦ σωματείου, ἀφ' οὗ οἱ τῶν συνδέσμων κανονισμοὶ ἀπαγορεύουσι τὴν μονομαχίαν καὶ τὴν πολυποσίαν. Τὴν θαλίαν ἐτίμησαν ὁ πρόεδρος, πολλοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τινες Φιλισταῖοι, ὡς ἀποκαλοῦνται τὰ ποπερατώσαντα τὰς σπουδὰς των καὶ κατέχοντα κοινωνικὴν τινα θέσιν μέλη τῶν σωματείων. Τὴν ἑδραν τοῦ προέδρου κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως πρὸς ἄρσιν πάσης ἀντιζηλίας ἅπαντες οἱ πρεσβύτεροι ἢ πρόε-

δροι τῶν σωματείων καὶ μετὰ ταῦτα καθηγῆται.

Οἱ συμπόται ὑπερέβαιον τοὺς τριακοσίους. Πάντων δὲ διεκρίνοντο οἱ τῶν σωματείων σπουδασταί, μὲ τὰ πολύχροα πιλίδια, τὰς ταινίας καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν ὑποδήματα. Ἐκαστος συμπότης εἶχε πρὸ αὐτοῦ τὸ φυλλάδιον τῶν ψαλησομένων ἁσμάτων καὶ τὴν ἀπαραίτητον τοῦ ζύθου λάγνηρον.

Ἡ μουσικὴ προανέκρουσεν ἐμβατήριον, μετὰ δὲ τοῦτο ὁ πρόεδρος ἐσήμανε τὴν ἔναρξιν τῆς τελετῆς, κρούσας ἰσχυρῶς τὸ ξίφος του ἐπὶ τῆς τραπέζης. Οἱ πρόεδροι πάντων τῶν σωματείων ἐμυμήθησαν αὐτόν. Τότε ὁ πρόεδρος ὑπέδειξε τὴν σελίδα τοῦ φυλλαδίου, ἐν ἣ τὸ ψαλησόμενον ἄσμα, μετὰ τὰς ζωῶς δὲ καὶ ἁρμονίας, ἅτινα πλειότερον παντὸς ἄλλου διεγείρουσιν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸν θαυμασμόν, ἔψαλαν πάντες ἐν χορῶ. Τὰ προεδρικά ξίφη, κρούμενα ἐπὶ τῶν τραπέζων, ἐδήλουν τὸ πέρας ἐκάστης στροφῆς.

Τὰ πλεῖστα τῶν τοιούτων ἁσμάτων, ὧν ἡ συλλογὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐράνου φοιτητικῶν γενεῶν αἰώνων πανεπιστημιακοῦ βίου, ἔχουσι τὴν χάριν καὶ τὴν δόξον τῶν δημοτικῶν. Ἄγρια ἄνθη, δριμύ ἀποπνέοντα ἄρωμα, παρέχουσιν εἰκόνα πιστὴν τῶν γενναίων αἰσθημάτων τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, ἀλλὰ τῆς νεολαίας τῶν παρελθυθῶτων χρόνων. Παρατιθέμεθα ἐνταῦθα μετὰ φρασίν ἐνός τούτων, ἁσματος ἀρχαιοτάτου, ἀν καί, ἐκλιπούσης ἐν τῇ μεταφράσει τῆς ἐκφραστικῆς βραχυλογίας καὶ τῆς δυνάμεως τῶν λέξεων τοῦ πρωτοτύπου, ἀμυδρὰν μόνον τοῦτου ἰδέαν θὰ παράσχωμεν τῷ ἀναγνώστῃ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω τὸ Μόναχον, ζήτω! Οἱ Φιλισταῖοι, φίλοι μας, τὸν σπουδαστὴν ὡς βλέπουσι, ἔλευθερία τί ἐστὶ ἀμείως ἔννοσον. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής, ἔλευθερος ὁ σπουδαστής!»

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ πατρίς, ζήτω! Ἔστε πιστοὶ τοῖς ἱεροῖς ἐθίμοις τῶν πατέρων, ὅπ' ὄφιν πάντοτ' ἔχοντες καὶ τὰς μελλούσας γενεάς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ ἡγεμών, ζήτω! Τὰ παλαιὰ μας δίκαια θὰ προστατεύσῃ εἶπε, κ' ἡμεῖς ἀγάπην πρὸς αὐτὸν ἄς τρέφωμεν θερμῇ. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ ἔρωσ, ζήτω! Ὁ μὴ τιμῶν τῆς γυναικὸς τὸ γυναικεῖον πνεῦμα, καὶ πᾶν γενναῖον αἰσθημα νὰ ἐκτιμήσῃ ἀγνοεῖ. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ βίωμα τοῦ ἀνδρός, ζήτω! Τὸν ἀνίκανον νὰ ψάλλῃ, νὰ ἐρᾷ καὶ νὰ πίνῃ, μὲ πλήρες οἴκτου βλέμμα προσβλέπει ὁ σπουδαστής. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ζήτω! Ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς ὅμως μὴ λέγων ταύτην, εἶναι τῆς γῆς βάρος βαρὺ καὶ κάθαυμα οἰκτρόν. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω πᾶσα γενναία πράξις, ζήτω! Ὅστις δειλῶς τὰ ἔργα του σταθμίζει ἐκ τῶν προτέρων, ὅπου ἰσχύς, τὴν κεφαλὴν θὰ κλίνῃ εὐπειθῆς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.

«Συγκρούσατε τὰ κύπελλα! Ζήτω ὁ σπουδαστής, ζήτω! Ἔως οὗ ἡ συντέλεια ἐπέβη τῶν αἰώνων, ἔσο

πιστός, ὃ σπουδαστά, καὶ ἐνθυμοῦ κ' ἡμᾶς. Ἐλεύθερος ὁ σπουδαστής! κλπ.»

Ὅτε ἐψάλλετο ἡ ὠραία αὕτη στροφή, ἐπῆλθέ τις διατάραξις τῆς ἁρμονίας. Πολλοὶ τῶν φοιτητῶν δὲν ἔψαλλον κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκδοσιν, προτιμῶντες ταύτης παραλλαγὴν ἄλλην, συμφωνότεραν πρὸς τὰ πράγματα, τήνδε.

«Ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς καὶ λέγων ἔλευθερως, κοίματ' εἰς ἀστυνομικὴν ἀφεύκτως φυλακὴν!»

Ἄς μὴ παραλίπωμεν νὰναφέρωμεν ὅτι ἐψάλλῃ καὶ τὸ ἀπαραίτητον κόσμημα τοιούτων τελετῶν τὸ «*Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus*» (Ἐυφρανθῶμεν τοιγαροῦν, νέοι ἐστ' ἂν ὦμεν), καὶ τὸ θρηνοῦν τὴν κατάπτωσιν, εἰς ἣν οἱ παλαιοὶ εὐθυμοὶ σπουδασταὶ περιῆλθον.

«Σύνοφρος ὡς ὑπάλληλος ὁ εἰς ἐκθέσεις γράφει, ἄλλος συντάσσει ἀγωγάς, ἄλλος διδάσκει στένων, ἄλλος ἀμαρτωλὰς ψυχὰς φέρει εἰς θεογονσίαν, καὶ ἄλλος τὴν σαθρὰν αὐτῶν μαλαώνει κατοικίαν.

»O jerum, jerum, jerum,
o quae mutatio rerum!»

Τὸ ἄσμα ἐπηκολούθει πρόποσις, εὐτυχῶς σύντομος πάντοτε. Αἱ τῶν διαπρεπῶν καθηγῆτων *Bursian* καὶ *Prinz* ἐπέσυραν τὰς γενικὰς ἐπευφημίας.

Ἡ τελετὴ ἔληξεν, ὑποφωσκούσης τῆς πρωίας. Πολλοὶ πίθοι ζύθου ἐκενώθησαν, καὶ πολλοὶ τῶν συμποτῶν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των *λαβόρτες ἕνα πίθηκον ἢ πενθοῦντες ὡς γάτοι.*¹

ΒΕΛΓΡΑΕ.

ΠΙΘΗΚΟΙ ΒΑΛΑΝΤΙΟΤΟΜΟΙ

Τόμους ὅλους ἡδύνατό τις νὰ πληρώσῃ ἐὰν ἤθελε νὰ περιγράψῃ διάφορα εὐφυᾶ κατορθώματα ζῶων ἐξησκημένων. Ἐν γένει ἡ ἀσκῆσις τῶν ζῶων συνίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κινήσεων καὶ γυμνασμάτων πρὸς τέρψιν μὲν τῶν θεατῶν, ὠφέλειαν δὲ καὶ κέρδος τῶν κυριῶν των. Ἄλλ' Ἄραψ τις ἐπενόησέ τι εὐφρέστερον, ἐδίδαξε τὸν πίθηκά του τὸ βαλαντιοτομεῖν, αθ' ἃ διηγείται ἡ γαλλιστὶ ἐκδιδομένη ἐφημερίς *Φάρος τῆς Ἀλεξάνδρειας*.

«Φωτογράφος τις τῆς πόλεως ἡμῶν (Ἀλεξάνδρειας) διατρίβων ἐν Μανσούρα, ἔπινεν ἡδυπαθῶς τὸν καφέ καὶ τὸν καπνὸν τοῦ παρὰ τὴν θύραν καφεπωλείου τινός. Ἄραψ δὲ τις ἔχων πίθηκον πεπαιδευμένον προσῆλθεν ἵνα διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν γνάσων τοῦ πίθηκου τοῦ συλλέξῃ ὀλίγα τινὰ κεραμίδια.

Μετὰ διάφορα παιχνίδια ὁ πίθηκος ἦλθε πρὸς τὸν φωτογράφον, ὅστις μετὰ χαρᾶς τὸν ἐθώπευσε, τὸ δὲ ζῶον ὡς καλῶς ἀνατετραμμένον ἀνταπέδωκε τὰς θωπείας, ψαῦον ἑλαφρῶς τὴν θωπεύουσιν αὐτὸ χεῖρα, μεθ' ὃ ἀπεμακρύνθη μετὰ τοῦ ὀδηγοῦ του.

Ἄλλὰ μετ' οὐ πολὺ ὁ φωτογράφος παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν τριῶν δακτυλίων οὓς εἶχεν, ἔλειπον οἱ δύο.

1. Einen Affen bekommen=μεθύειν. Katzenjammer=ἑλωλοκρασία.